

СЕЗОН
2021

концертен комплекс

www.sofiaphilharmonic.com

БЪЛГАРИЯ

БЮЛЕТИН | МАРТ 2021

НОВИНИ

Метрополитън опера

НЮ ЙОРК

Метрополитън опера съобщи, че разкрива нова ръководна позиция на "главен служител по въпросите на многообразието". Отделът по човешки ресурси минава на негово подчинение, а той ще се отчита пред генералния мениджър Питър Гелб.

От 25 януари 2021 г. на поста беше назначена Марсия Лин Селс, която е първият директор по етническото разнообразие в цялата история на Метрополитън. Тя има диплома по право от Колумбийския университет, работила е като помощник окръжен прокурор в щата Ню Йорк. The New York Times коментира, че назначението е в отговор на демонстрациите на движението Black Lives Matter и е „съзнателна стъпка към приобщаване“ от страна на най-голямата институция за сценични изкуства в САЩ, в лицето на Метрополитън опера.

Февруари беше обявен за "Месец на черната история" (Black History Month), а дигиталната изложба „Черните гласове на Met“ (Black Voices at the Met) представи на онлайн аудиторията най-големите афроамерикански артисти, изявявали се на сцената на този оперен театър.

ПАРИЖ

И Парижката опера дава приоритет на многообразието по пример на нюйоркската Метрополитън. Ръководството

на над 350-годишната институция взе решение да преразгледа критериите за прием, за да бъдат допускани повече изпълнители, които да не са с бял цвят на кожата. Предвижда се назначаването на „референт по многообразието и социалното включване“, който да контролира процеса по набирането на кадри. Предвиждат се и децентрализирани кастинги, включително и в Отвъдморските департаменти на Франция, както и препоръчителен доклад от експерти, в който ще бъдат преразгледани анатомичните критерии за селекция в Балетната школа, гарантиращи многообразието на изпълнителите.

ВИЕНА

На 23 март в голямата зала на Музикферайн във Виена ще гостува Лондонският симфоничен оркестър под диригентството на британския маестро Саймън Ратъл. В програмата: Йозеф Хайдн, Йоханес Брамс и Рихард Щраус. Сър Саймън Ратъл е един от най-влиятелните диригенти на нашето време, дирижирал над 1100 концерта на Берлинската филхармония, чийто главен диригент беше в продължение на 16 сезона.

ХАМБУРГ

Хорът и оркестърът на Мариинския театър гостува на Филхармонията на Елба в Хамбург под диригентството на

Валерий Гергиев. На 5 март в голямата зала на новата Elbphilharmonie ще бъде представено концертно изпълнение на операта „Огненият ангел“ на Сергей Прокофиев, създадена по едноименния роман на руския символист Валерий Брюсов. Модернистичният шедьовър (Elbphilharmonie), създаден по проект на швейцарските архитекти Жак Херцог и Пиер де Мурон, се превърна в новия символ на Хамбург. Покривната част изглежда доста експресивно и прилича на изрязани големи вълни, а сградата наподобява огромен айсберг, непонятно как озовал се в река Елба.

МОСКВА

На 4-ти март от 19.00 московската публика ще чуе българска класическа музика в изпълнение на дуото Петър Македонски и Надежда Цанова. Концертът ще се състои в Музея „Чайковски и Москва“. Дуото, създадено през 2005 и обявено за Музикант на годината (2017), се състои от пианистката Надежда Цанова и първият тромпет на Софийската филхармония - Петър Македонски. Те ще свирят за първи път в Русия, като в програмата за Москва са включили произведения от Васил Казанджиев, Румен Бояджиев-син, Джордж Енеску, Сергей Прокофиев, Чайковски и др. Концертът се организира благодарение на Българския културен институт.

ФРЕДЕРИК ШАСЛЕН

е възпитаник на Парижката консерватория, която завършва с отличие. Продължава да учи в консерваторията Моцартеум в Залцбург. Дебютира като диригент през 1989 г., когато става асистент на Даниел Баренбойм в Парижкия оркестър и на фестивала в Байройт. През 1991 г. заема подобна позиция с ансамбъла EnterContemporen на Пиер Булез. От 1991 до 1994 г. е музикален директор на Оперния театър в Руан.

През 1997 г. е назначен за постоянен гост-диригент на Виенската държавна опера; оттогава той е поставил над 110 представления в този театър. От 1999 до 2002 г. е главен диригент на Йерусалимския симфоничен оркестър. Връща се в Йерусалим през 2010 г. и през 2012 г. получава договор за първоначален мандат от три години. От 2005 до 2006 г. е главен музикален директор на Националния театър в Манхайм. През ноември 2002 г. дебютира в нюйоркската Метрополитън опера, дирижирайки „Трубадур“ на Верди с голям успех и това бележи начало на дългогодишното му сътрудничество с оперния театър.

Като диригент си сътрудничи с най-големите оперни театри. Под неговата палка са пели световни артисти като Анна Нетребко, Соня Йончева, Андже-ла Георгиу, Хуан Диего Флорес, Йонас Кауфман, Пласидо Доминго, Лео Нучи, Самуел Рейми и мн. др. Симфоничният му репертоар включва произведения от Бах до съвременна музика. Дирижира над 20 премиери на творби на съвременни композитори. Той е автор на книгата „Всички лица на музиката“ (2009), която посвещава на анализа на различни аспекти на съвременната музика и нейните взаимоотношения с общественоста.

Маестро, за първи път ще дирижирате Софийската филхармония. Какво е най-важното за Вас в процеса на работа с нов оркестър?

Най-важна е срещата с група хора. Знаете, че за пианиста инструментът е пианото, за диригента инструментът е оркестърът. Но не можем наистина да го наречем инструмент, защото това са човешки същества. Човешката връзка е нещото, което винаги ме интересува повече при срещата с нов оркестър. А след това да открия характера му, защото всеки оркестър има свой много различен характер. Аз обичам да откривам тази идентичност - това е

истинското познание, тази персоналност на звука, тази култура на звука. Доста слушах Софийската филхармония от всички видеа и записи, които имам и мога да кажа, че това е оркестър с една особена звукова идентичност. Много съм доволен, че ще дирижирам този концерт, особено пък с произведение, което аз съм написал.

Програмата на концерта е много интересна – има Ваша композиция с тромбон, след това Рихард Щраус и Моцарт. Каква е общата нишка?

С господин Тодоров, в предварителния разговор за концерта, искахме да направим програма изцяло по Малер: Десетата му симфония, която реконструирах, защото не е била завършена. И след това едно произведение, което написах по вариация на тема от Малер. Идеята беше той и неща около него. Съставът на Десетата симфония е бил огромен, а ние трябваше да направим нещо с оркестър с нормален размер, заради вирусът и мерките, а и защото това е бил НЕнормален оркестър. Малер е обичал да има страшно много музиканти, 10 тромпета, 14 валдхорни... малко преувеличавам, разбира се. Та, ще си останем на Малер, но ще вземем също Моцарт, който е бил „Богът“ на Малер. И освен това едно произведение на Рихард Щраус, който е бил големият приятел на Малер.

Повечето диригенти обожават Малер. Кой е Вашият най-любим композитор?

Малко сложно е да се отговори. От една страна много субективно, двамата ми любими композитори са Сибелиус и Прокофиев, но не мога да обясня защо. Ако ме питате, дали това са най-великите – не, трудно е да се каже кой е най-великият. Но имам чувството, че съм живял с тези двама композитори. Имам чувството, че винаги съм познавал Прокофиев и Сибелиус. Когато ги слушах

като малък, за мен не беше откриване, по-скоро преоткриване. Имах чувството, че вече ги знаех. Това чувство на френски го наричаме „дежа вю“, а тук по-скоро „дежа антандю“ (отново чут), защото Прокофиев и Сибелиус ги „чух отново“. Другите са композитори, които обичам, на които се възхищавам, но и които съм открил. За Сибелиус и Прокофиев нямам това чувство, познавах ги отпреди.

Работил сте с Даниел Баренбойм. Кой е най-ценният урок, който научихте от него?

Имам двама важни учители Баренбойм и Булез, които ме научиха на съвсем различни неща. Това, което открих с Баренбойм е истинското изкуство на звука. Той е човек с реално чувство за звук и фразизиране, което е много важно. Той го търси винаги в оркестъра - конкретен тип звук, кръгъл звук, звук без атака, така както той свири на пианото. Баренбойм е един от няколкото пианисти, които се познават по звука. С Булез е съвсем друго нещо. С Булез открих изкуството да репетираш. Това е един огромен майстор на репетицията. Винаги съм казвал, че ако сравним диригента с футболни термини, той е двама човека. Във футбола имате треньор, който работи цяла седмица и след това имате нападател, който по време на мача бута всички напред. А диригентът трябва да бъде треньор по време на репетициите и след това нападателят по време на мача. И невинаги диригентите имат и двете качества. Има диригенти, които са много добри треньори по време на репетицията, но нямат много харизма, та не са много добри нападатели. Но има и диригенти, които са големи нападатели, но нямат много методи за тренировка. Булез беше огромен треньор. Баренбойм е по-скоро голям нападател. Казвам го, но не разбирам нищо от футбол.

Свирите на пиано, дирижирате и композирате. Къде се чувствате най-комфортно?

И с трите. Чувстваме се най-добре в ролята, която най-много практикува-

ме. Аз започнах като пианист и много дълго време се чувствах по-добре като пианист, отколкото като диригент. Започнах на 5 години, докато като диригент започнах на 20 години. Трябваше ми много време, за да стигна до същия комфорт като този на пианист. След това като композитор, писал съм и като млад, но са минали само 10 години, откакто започнах да пиша наистина редовно и сега съм свикнал. В момента пиша много и се чувствам добре. Това е въпрос на тренинг и на повторение. Вярвам, че трябва да се окуражават хората да правят неща, когато искат да правят, без да се мисли за възрастта. Например, получих оферта да напиша музикална комедия по един португалски писател, който се казва Жозе Сарاماго. Той има Нобелова награда за романа си, който е написал на 58 години, а наградата я е получил на 76. Предложиха ми сега да направя този мюзикъл, тази музикална комедия точно на възрастта, на която Сарاماго е написал своя роман. Всички възрасти са ОК. Това което е важно, е волята, свежестта, желанието и може да продължим до здравето, живота. Въобще нямаме същия мозък, когато сме на 20 и когато сме на 60. Друго богатство е. А аз съм на път да започна да изследвам тази нова част от богатството. Има повече слоеве. Като френските торти, които наричаме „милфьой“ (буквално 1000 листа), когато тортата става по-голяма, намираме други вкусове. Та, питахте ме на коя възраст започнах и как се чувствам най-добре. Започнах на 5 и е истина, че се чувствам най-добре сега, когато моят „милфьой“ е по-голям.

Първият тромбонист на Кралския Концертгебау оркестър - солист на Софийска филхармония

На диригентския пулт в зала „България“ ще застане маестро Фредерик Шаслен, за когото ви разказахме в предишните страници.

Световноизвестният тромбонист **ЙОРГЕН ВАН РАЙЕН** ще бъде солист на Националния филхармоничен оркестър с Тема и вариации за тромбон и оркестър върху Симфония №3 от Густав Малер на Фредерик Шаслен.

Ван Райен е възпитаник на Ротердамската консерватория. Продъл-

жава квалификацията си по специалността при Michel Becquet в Лион, като изучава и бароков тромбон при Daniel Lassalle. Участва в майсторски класове на авторитети като Christian Lindberg, Joseph Alessi, фоготиста Brian Pollard и виолончелиста Anner Bylsma.

Много композитори пишат нови

композиции за Йорген ван Райен, като през 2017 г. той осъществява световната премиера на Концерта за тромбон на James MacMillan с Кралския Концертгебау оркестър.

Член е на Оркестъра на Фестивала в Люцерн от 2007 г. Преподава в Conservatorium van Amsterdam и в Кралската музикална академия в Лондон. Изявява се в New Trombone Collective и ансамбъл Splendor.

Йорген ван Райен е удостоен с Холандската музикална награда за 2004 - най-високото отличие на Министерството на образованието, културата и науката на Холандия. През 2006 той печели престижния приз Borletti Buitoni Trust. Носител е и на първа награда от международните конкурси по тромбон в Guebwiller и Toulon.

Ван Райен свири на тромбони от колекцията на фондацията Concertgebouwwerkst.

В концерта на 7-ми март в зала „България“ ще бъдат изпълнени Симфония №38 „Прахка“ от В. А. Моцарт и Четири последни песни от Рихард Щраус, със солист мецосопраното Мария Радоева.

МАРИЯ РАДОЕВА е завършила НМА „Проф. Панчо Владигеров“ в София. Тя е един от оперните таланти, преминали през майсторските класове на Райна Кабаиванска в Нов български университет, Академия Киджана в Сиена и Института „Веки-Тонели“ в Модена.

Лауреат е на конкурсите „Neue Stimmen“ и „Cardiff Singer of the World“. Мария Радоева е солист на театъра в Ерл, Австрия. Дебютирала е в Софийската опера и балет, Театро Комунале в Модена, Театро Реджо в Торина, Театро Филармонико във Верона, театрите в Лука и Пиза, Античния театър в Пловдив, Театро Масимо в Палермо. Изявява се и в концерти в София, Лондон, Токио, Нант, Анже, Ерл, Сиена.

Геният на виолончелото МИША МАЙСКИ с концерт в зала „България“

**Той ще бъде солист на Софийска филхармония на 10 март,
с диригент маестро Александър Земцов**

Един от най-великите виолончелисти на нашето време Миша Майски е част от мартенския афиш на зала „България“. Той ще бъде солист на Софийска филхармония под диригентската палка на Александър Земцов, който е и брилянтен виолист. На 10 март заедно с Националния филхармоничен оркестър, Майски ще изпълни Ноктюрно за виолончело и оркестър, оп.19, №4 на Пьотр Илич Чайковски и Концерт за виолончело и оркестър №1 в ла минор, оп.33 на Камий Сен-Санс.

Програмата включва още: “Увертюра”, “Женски танц” и “Мъжки танц” от операта „Алеко“ на Сергей Рахма-

нинов и Кол Нидрей, оп. 47 от Макс Брух.

Миша Майски е роден в Рига, Латвия на 10 януари 1948 г. Баща му Леополд Богуславски променя фамилията си на Майски, в чест на 1-ви май.

Майски е ученик на Мтислав Ростропович и Григорий Пятигорски, при които учи в Лос Анжелис.

Свирил е на една сцена с изключителни музиканти, сред които: пианистите Марта Аргерич и Раду Лупу, цигуларите Гидон Кремер и Максим Венгеров, диригентите Ленард Бърнстейн, Зубин Мета, Владимир Ашке-

нази, Даниел Баренбойм, виолиста и диригент Юрий Башмет и др.

За себе си казва, че е космополит, роден в Рига, учил в Москва и Санкт Петербург, свирещ на италианско виолончело с немски струни и френски лък, кара японски автомобил, има израелско гражданство, живял дълго в Париж, а сега в Белгия. Обича да свири на изток – в Корея, Китай, а най-добрата публика на класическа музика за него е тази в Япония и Европа.

Миша Майски споделя често, че музиката е езика, на който се изразява най-добре.

СЛАВИЛ ДИМИТРОВ е диригент на Националния филхармоничен хор „Светослав Обретенов“ към Софийската филхармония от 2015 г.

Носител е на Първа и Голяма награди от радиоконкурса „Братя Стоянови“ (1985, 1986), Първа награда на World Children Music Festival в Нагоя – Япония (1988), Голяма награда на Всерусийски конкурс в Одеса (1989), Трета награда от Първия конкурс „Проф. Иван Спасов“ в Пловдив (1995).

През 2005 г. печели три награди

от Петия национален конкурс „Пиеса в неравноделни ритми“ (втора, наградата на оркестъра и наградата на публиката). Три пъти е номиниран за награда „World Music“ от Международната асоциация по фолклор в Онтарио – Канада.

Гост диригент е на Симфоничните оркестри в България, Сърбия, Турция, Япония.

През годините работи с различни състави: диригент на Академичния хор „Ангел Манолов“ – София, създател на хор „Симеонис“, Главен художествен ръководител на Ансамбъл „Шумен“, диригент при Държавна филхармония – Шумен, Държавна опера – Русе, Музикално-драматичен театър „К. Кисимов“ – Велико Търново, Държавна опера и балет – Измир, Турция.

Представяме Ви Славил Димитров в блиц интервю за Бюлетина на Концертен комплекс „България“ за предстоящите събития в мартенския афиш:

Мартенският афиш включва и концерта „Романси“ с Националния филхармоничен хор. Кои произведения ще бъдат изпълнени на 5 март?

В програмата са включени романси от Брамс, Шуман, Чайковски, както и цигански романси.

На 25 март в зала „България“ отново с Хоровата капела „Светослав Обретенов“ ще представите концертно изпълнение на рядко представяната у нас опера „Дидона и Еней“ от Пърсел, създадена преди 336 години и разказваща за

любовта на Картагенската царица и принца на Троя. С какво Ви привлича това заглавие?

Заглавието привлича не само с гениалността на автора, но и с изключително успешното съчетаване на английските мадригали с традициите в камерната опера. Прекрасни солистични партии, бравурен, но деликатно изписан хор, мотетна техника и много, много вкус.

 **Софийска
филхармония**
директор **НАЙДЕН ТОДОРОВ**
главен гост-диригент **САША ГЪОТЦЕЛ**

11 МАРТ
19:00 • 2021

концертен комплекс **БЪЛГАРИЯ**

ЕВГЕНИЙ КИСИН

Р Е Ц И Т А Л

А. БЕРГ

Соната за
пиано оп. 1

Т. ХРЕННИКОВ

Пет пиеси за
пиано оп. 2

Д. ГЕРШУИН

Три прелюдии
за пиано

Ф. ШОПЕН

Ноктюрно в
си мажор №1, оп. 62

Три емпромптута

Полонез №6 в ла бемол
мажор, „Героичен” оп. 53

Билети в мрежата на и на касата на концертен комплекс **БЪЛГАРИЯ** www.sofiaphilharmonic.com

КАТАРЗИС

Музикалният критик
Екатерина Дочева
за концерта на
МАКСИМ ВЕНГЕРОВ
със Софийска
филхармония с
диригент маестро
НАЙДЕН ТОДОРОВ

Поредният концерт-шедьовър в сезона на Софийската филхармония създаде катарзисно преживяване за публиката в зала "България". И този път, то се дължеше не само на необозримото изкуство на цигуларя Максим Венгеров, но също и на всички музиканти в оркестъра, както и на диригента Найден Тодоров. Бе силно, в хуманността си, послание, което сграбчи властно публиката, нагнети емоционално пространството, в което откънтяваше единствено тежкия, драматичен музикален разказ на Дмитрий Шостакович. Много рядко се е случвало в последните години, в тази зала да не се чува дори дъхът на присъстващите. Бяха като омагьосани от музикалното слово, което идваше от сцената, от невероятния прочит на два от шедьоврите на класика на XX век.

Венгеров не за първи път гостува в София. Но, струва ми се, за първи път, като солист, тук той получи необходимото и в смисъла си, и във въздействието му партньорство, което направи паметно изпълнението на Първия цигулков концерт на Шостакович. Също за първи път, слушайки какво става на сцената, си помислих, че великият Давид Ойстрах, който беше първият изпълнител на концерта и който, за мен, остана незаменим в звуковата трансформация на музикалния текст на творбата най-после получи своя наследник в израза на безпощадния трагизъм, който тя носи в себе си. За тези, които не познават историята на концерта е достатъчно да спомена само, че е писан в много страшно за

композитора време – това на партийното постановление от 1948 г., което определя Шостакович, Прокофиев, Хачатурян, Мясковски, Шебалин и др. като формалисти, чужди на единствената правилна идеология. Последствията: унижения, забрана за музиката им, Шостакович е освободен като преподавател по композиция заради "професионална непригодност и вредно влияние". Концертът е изстрадан, автентичен разказ на твореца за тези събития.

Зловещата бавност на тъмното начало на творбата – не случайно първата част композиторът назовава "Ноктюрно" – дефинира драматургията на концерта; в него са заложили основните ядра в развитието му. Солиращата цигулка встъпва няколко такта след началото, поверено на ниския щрайх, започва личната изповед на композитора. Венгеров засвири с една особена напрегнатост в звука, а в същото време разположи фразата с широко дихание, с динамическа съдръжаност. Разгръщаше темата неусетно, изповедно, с болезнена съкровеност – никакви ефекти, само субстанция, разговор със самия себе си, размисъл, който напусна пределите на сцената и завладя залата. Тук Тодоров прибави оркестъра като близък, усещащ неповторимостта на момента, партньор, коментиращ словото на цигулката като тембрираше пестеливо гласа ѝ – музикантите реагираха внимателно, точно, с рядкото чувство, че всеки тембър трябва да бъде добавен внимателно, за да не накърни въздействието

на разказа – например челестата към солото във висок регистър. А разказът на Венгеров бе смайващ: цигуларят извява трагическия лиризм в своята партия неописуемо. Работата му със звука наистина не може да се опише – сякаш свиреше на няколко инструмента. Цигулката му мълвеше, стенеше, изплакваше, потъмняваше, не доизказваше, притихваше или изведнъж уплътняваше гласа си, подкрепен с отзивчивия коментар на оркестъра. Разтърсваща изповед в часовете на нощта! Скерцото раздра тишината с категорично внушение за вилнеещо зло. Венгеров смени звуковата бледа – използва всемогъщата си техника, за да накара инструмента си да звучи драстично, некрасиво, ужасяващо. Наистина демонично. „Звукът е истина, а истината не винаги е красива“, ми напомни преди години Гидон Кремер. Не си даваш сметка, колко трудно технически за инструменталиста е това скерцо, концентрираш се върху жестоката, физически осезаема картина, която и диригентът изтръгна от оркестъра в рядко ансамблово съглашение със солиста. Монограмът на композитора прозвучаваше, сякаш проклетие, в страхотно организираното звуково торнадо, в което не силата на звука, а специфичното му завихряне, в естетическа сплав с тоновите идеи на солиста помиташе всичко.

Третата част, пасакалията, започна с впечатляващо плътен изразителен хорал в духовите, който великолепно подготви влизането на цигулката, чийто монолог не мога да опиша.

Впрочем Венгеров е давал майсторски клас в Кралската музикална академия в Лондон само върху тази част на концерта, която е неговата драматургична кулминация. В мъртвата тишина на залата музиката се изливаше и подсещаше, изискваше, настояваше всеки от залата да се разтърси в личен катарзис. Неописуемо преживяване, създадено от музиканти в абсолютно съглашение! Монологът-каденца, в който гласът на аз-а сякаш принуди оркестъра да замълчи, да се заслуша, да застине... Тежка, разтърсваща изповед сътвори Венгеров в тази каденца, изповед, която идваше от дълбините на душата. Финалната част – бурлеска, абсолютно заличи, не “провидя” фалшивото радостно усещане, което така ни беше внушавано преди години. Венгеров и Тодоров го превърнаха в недвусмислен, бесен *dance macabre*, логичен завършек на техния прочит.

Логично бисът на Венгеров бе музика от Бах. Съвсем неслучайно този велик музикант бе избрал Сарабанда от втората партита за цигулка – прозвуча като духовно възнесение и изпълнено с печал опрощение след жестоко реалистичния тонов разказ на Шостакович.

Последва още една творба-предупреждение от руския класик – Камерната симфония за струнни. Всъщност тя е оркестрация на Осмия струнен квартет на композитора, дело на Рудолф Баршай по предложение на германското издателство “Петерс”. И в този си вид е много популярна. Както в повечето опуси на композитора и тук има двусмисленост в посвещението: официалното е в памет на жертвите на фашизма и войната, а неофициалното

Шостакович споделя в писмо до Исак Гликман: “На корицата би трябвало да се напише: “В памет на композитора на този квартет.” Да, музиката на Шостакович е паметник и предупреждение, че злото е многолико, а силата да му се противопоставиш и отстраниш се кове и съхранява в ограниченото ни битие и тази сила дефинира вътрешната свобода на човека. И неговата способност да създава. Тук собствените си инициали Шостакович нарича лайтмотив на творбата. С тях тя започва и още от първото им провеждане се чу един невероятен, пепеляв звук, силно концентриран във всяка нота, означаващ високата трагедийност на посланието. Също като в цигулковия концерт и тук началото, както образованият човек знае, е бавно, протяжно, замислено, предчувстващо горчиви, тежки събития. Как се чува, когато оркестърът е в една обща линия на емоционална напрегнатост, дълбоко звучащ инструмент, с плътна, тъмна тонова бледа. Тодоров леко разтегли, удължи заключителните тактове на бавната част, така че почти прекъсването ѝ от бесния танц на ужаса постигна още по-въздействащ контраст. Тук звуците не търсеха отчетливата, подредена артикулация, а се завихряха като торнадо в смъртоносна настъпателност. Епиграфът-лайтмотив, предписан предимно във високия регистър на струнните виеше в някакъв ужасен звуков гърч, за да стигне до пълно развилняване. Много силен ефект на неистовост и... по-дълъг, фиксиран от диригента дъх, който бе абсолютно необходим за маркиране на следващия зловещ образ, в изкривената семантика на валса. Солото на концертмайсторката Калина Христова, излъчващо някаква особено красота в този преминал ужас, прозвуча

ка като самотен вик за помощ, а Иван Лалев, в своето соло – чело във висок регистър, направо изразяваше състояние на предсмъртност. Имаше едно, особено и рядко за нашата оркестрова практика, излъчване на отдаденост от целия оркестър и диригента му, на желание да се получи този радикален жест на всецяло потъване в мрачното откровение на Шостакович. Някаква неистова преданост към музиката му идваше от сцената. Всеки звук, всяка линия се открояваше в общото послание. Артикулирано, изработено, направлявано, обединено от мисълта в прочита на Тодоров. В който и преходът към четвъртата част бе също означен от личните идеи на диригента, от внимателно пипнатите движения във фразите. При всяко леко „преместване” на звуковата тежест, при всеки нюанс в оцветяването на тоновата емисия, словото на Шостакович променя обема и значението на смисъла си. Тук имаше доста моменти, които, според мен, бяха белег на въздействащ и много добре изработен личен прочит. Прочит, лишен от излишни ефекти, обрънат навътре! И това очевидно бе някаква кауза за целия състав. Към финала движението-предупреждение към ударите, които Шостакович, според свидетелства на сина му, е идентифицирал с нощните удари по вратите на хората, които е трябвало да бъдат прибрани и унищожени, бе съвсем леко задържано, което напрегна още повече ефектът от акордите, които следваха. А самият финал на творбата бе така изсвирен, че ми напомни думите на композитора в началото на неговите мемоари: „Поглеждайки назад не виждам нищо друго освен руини, само планини от трупове... Нека се опитам да кажа истината. Това е трудно”.

FLAUTISSIMO

С ПРОЛЕТЕН КОНЦЕРТ В КАМЕРНА ЗАЛА „БЪЛГАРИЯ“

Представяме Ви четири вдъхновяващи дами, които създадоха Флейтов кuartет ФЛАУТИСИМО – най-новата камерна формация на Софийската филхармония: **Кремена Ачева, Гергана Иванова, Петра Атанасова, Мила Цанкова**

Как се появи идеята за създаването на Флаутисимо?

Гергана Иванова: Идеята се появи съвсем спонтанно, по време на първия локдаун. Филхармонията затвори врати и ние се оказахме изолирани по домовете си, без репетиции, концерти и т.н. По принцип ние четирите сме приятелки и често се събираме и извън репетиционния процес. Но при така създалата се ситуация можехме само да се чуваме и „виждаме“, дори да правим упражнения заедно чрез онлайн приложения. Забелязахме, че в интернет пространството се появяват много домашни записи на музиканти от цял свят. Хрумна ни, че и ние можем да изсвирим нещо заедно.

Кремена Ачева: Избрахме „Тико, тико“, защото музиката е забавна и носи настроение. Намерихме аранжимент за 4 флейти, като всеки записа партията си, Петра успя да ги сглоби и така се получи клипчето на „Тико Тико“. Пуснахме го във Фейсбук, както и на сайта на Софийската филхармония, след което получихме много възторжени коментари,

както и предложения защо не продължим с още записи.

Мила Цанкова: Никоя от нас не очакваше случилото се след това. Видеоето събра над 95 000 гледания и над 200 споделяния. Буквално беше навсякъде във Фейсбук! Може да се каже, че идеята за Флаутисимо се роди от пандемията, за което сме й много благодарни!

Петра Атанасова: Това разбира се ни вдъхнови да потърсим още ноти и да направим още видеа - Кан кан и „Дует на цветята“ из операта Лакме на Делиб, аранжирани за 4 флейти. В последствие избрахме име на квартета, и решихме, че когато концертният живот се възобнови, ще свирим и на живо заедно.

Това е първата флейтова формация у нас, при това дамска, а публиката беше очарована от Вашата поява. Какво включва на този етап репертоарът на квартета?

Петра Атанасова: Репертоарът ни включва произведения от Е. Боца, Кулау, Дитерсдорф, В. А. Моцарт,

К. Макмайкъл, К. Глук, Ж. Бизе, И. Албенис, Х. Гуера, К. Дебюси, Ск. Джоуплин, Р. Бояджиев-син и др.

За изпълнението на „Флорис“, получихте адмирации и от автора – американската композиторка Катрин Макмайкъл, която препоръча изпълнението Ви в социалните мрежи. Разкажете.

Петра Атанасова: В търсенето на различни произведения за четири флейти, намерихме „Флорис“ от Катрин Макмайкъл. Вдъхновяващо произведение в 5 части, всяка от които представя различни цветя, за четири флейти и арфа. На втория ни концерт, който се състоя на 10 ноември 2020-а година в камерна зала „България“, го изпълнихме с нашата прекрасна колежка Весела Тричкова - арфа. Изпратихме запис от концерта на самата композиторка и получихме страхотни отзиви от нея в социалните мрежи.

Ще свирите едва за трети път заедно, но тръгвате със силен старт и вече има произведения,

специално създадени за Вашия флейтов кuartет. Разкажете как започна партньорството Ви с Румен Бояджиев-син?

Гергана Иванова: Преди да се роди идеята за кuartет Флаутисимо, имах удоволствието да изпълнявам различни произведения на Румен Бояджиев-син, а именно неговата „Мисъл“ за флейта, арфа и вибрафон; прекрасните „Пеперуди“ за четири флейти и други.

След създаването на Флаутисимо, говорихме отново с композитора и той написа специално за нас първия ни концерт „на живо“ - „Три миниатюри за четири флейти“. Към момента Румен Бояджиев-син подготвя ново произведение за предстоящия ни концерт, на 8-ми март в камерна зала „България“. Ние сме много щастливи и се надяваме това ползотворно сътрудничество да продължи и за в бъдеще.

Ученици сте на проф. Георги Спасов, който е и дългогодишен водач на флейтите в Софийска филхармония, само Мила е възпитаник на Явор Желев, който пък е негов ученик. Какво Ви казаха те след концерта?

Гергана Иванова: Професор Спасов, а и публиката изобщо бяха възхитени от концерта, обстановката, произведенията и изпълнителите в наше лице. Най-често задаваният въпрос беше: Кога е следващият Ви концерт?

Мила Цанкова: Стане ли въпрос за флейтово събитие, Явор Желев е

на първи ред в публиката! За наше огромно съжаление, обаче, тогава той не беше в София, и смело мога да заявя от името на всички, че неговата персона ни липсваше и щеше да допринесе за нашето събитие. Той живо се интересува от нашия новосъздаден състав и с интерес следи развитието ни.

Във Вашата формация всички са равнопоставени. Как вземат решение четири дами?

Кремена Ачева: На нашите концерти включваме и произведения за 2 или 3 флейти, например на предстоящия пролетен концерт ще изпълним Берлиоз, трио за две флейти и арфа, решението кои от нас да го изсвирят е с хвърляне на ези-тура.

Решение за роклите се взема като съчетаваме цветовете, събираме се и обсъждаме дори и аксесоарите, за да е всичко в тон. Мечтаем за това, някой дизайнер да ушие специално за нас рокли, които да представим на наши участия.

Гергана Иванова: Всичко се случва доста спонтанно. Търсим произведения за нашия състав, всеки си казва мнението. Като харесаме нещо го поръчваме и в последствие се събираме да репетираме. Ако не можем лесно да решим нещо, понякога теглим жребий. :)

Как възнамерявате да развивате Флаутисимо?

Петра Атанасова: Сега ни предстои Пролетен концерт, отно-

во в камерна зала „България“. След това можете да ни слушате на 5-ти август в „Квадрат 500“, където ще се проведе за втори път цикъл от бутикови концерти „Романтично лято в Квадрат 500“. Там се надяваме да видим и Катрин Макмайкъл.

Кремена Ачева: Изпратили сме и заявки за участие във фестивалите „Варненско лято“, и „Мартенски музикални дни“, но всичко е с въпросителни заради пандемията. Надяваме се и на покана за концерти в Япония, когато това стане възможно.

Мила Цанкова: Живот и здраве, и четирите бихме искали да продължим концертната си дейност. Не само в София, а и в цяла България, а може би и извън нея също.

Гергана Иванова: Интересът към Флаутисимо расте и наши колеги музиканти работят върху произведения за нашия състав.

Какво ще чуем на предстоящия Ви Пролетен концерт, който е на 8-ми март в Камерна зала „България“, с гост-солист Весела Тричкова - арфа?

Кремена Ачева: В Пролетния ни концерт сме включили произведения на Карл фон Дитерсдорф, В. А. Моцарт, Бартомио – „Котки“, Х. Берлиоз, Й. Боца, любимата ни композиторка Катрин Мак Майкъл – Кuartет в шотландски стил, Румен Бояджиев-син – Квинтет за четири флейти и арфа, с участието на Весела Тричкова и др.

Софийска
Филхармония
директор НАЙДЕН ТОДОРОВ
художествен директор САША ТВОЙЦА

18 МАРТ
19:00 · 2021
национален концерт БЪЛГАРИЯ

ЕЛЕНА
БАШКИРОВА
пиано

ЙОХАНЕС
ВИДНЕР
диригент

с участието на
НАЦИОНАЛНИЯ ФИЛХАРМОНИЧЕН ХОР

Р. ШУМАН
Концерт за пиано и оркестър в ла минор, оп. 54
Ф. МЕНДЕЛСОН
Симфония №2 в си бемол мажор, оп. 52

КАМЕРНИ КОНЦЕРТИ

Музикално пътешествие с КЛАСИК АРТ

В програмата на камерния концерт на 29 март са включени известни творби от различни епохи. Заедно с пианиста Василий Илисавски - възпитаник на Санктпетербургската консерватория, музикантите от Класик Арт ще изпълнят Първия клавирен квартет оп.25 „Alla Zingarese“ на Йоханес Брамс. Ще бъде отбелязана и 130-ата годишнина от рождението на чешкия композитор Бохуслав Мартину. Солисти в концерта са и Явор Добрев – кларинет и Сара Чакърова - блестяща наследничка на българската перкусионна школа, с която ще изпълнят Квартет H139 - за кларинет, валдхорна, виолончело и малко барабанче. Верни на традициите си Класик Арт ще представят и млад талант от НМУ „Любомир Пипков“-талантливата София Митрова от класа по пиано на Милка Митева.

Вокален състав **ИМПРЕСИЯ** представя симфония „Данте“ от Лист

Със специалното участие на:

Янко Маринов (пиано) и

Станислав Станчев (пиано)

На 15 март в камерна зала „България“ вокалната формация Импресия ще представи концерт, в който са включени: Симфония „Данте“ за две пиана S. 648 от Ференц Лист и Симфонична поема Прелюдии за две пиана също от Лист.

„Симфония към Божествената комедия на Данте“, S. 109, или просто симфония „Данте“, е написана във висок романтичен стил, основана на странстването на Данте Алигиери през Ад и Чистилище, изобразено в „Божествената комедия“. Премиерата на това величествено произведение в Дрезден

през ноември 1857 г. е дирижирана от самия Лист, и е неофициално посветена на неговия приятел, съмишленик и бъдещ зет Рихард Вагнер.

Още в началото на 40-те години на 19 век Лист скицира теми за творбата. Френският поет Жозеф Отран разказва, че през лятото на 1845 г. Лист импровизира за него „страстна и великолепна симфония върху Божествената комедия на Данте“ посреднощ на органа на празната катедрала в Марсилия. През 1847 г. Лист свири някои фрагменти на пиано за възлюблената си полска принцеса Каролине цу Зайн-Витгенщайн. На този ранен етап намерението на Лист е изпълнения-

та на творбата да бъдат съпроводени с изображения към „Божествената комедия“ от художника Бонавентура Джелени.

През октомври 1856 г. Лист посещава Рихард Вагнер в Цюрих и изпълнява симфониите „Фауст“ и „Данте“ на пиано. Вагнер е във възторг, но е критичен към заключението на Симфония „Данте“ във фортисимо, което според

него е неподходящо за изобразяване на Рая. В автобиографията си покъсно Вагнер по своя си начин сипе хвалебствия, но и с ирония посочва несъгласията си относно финала на симфония „Данте“: „Не!“ - възкликнах

силно, „Не това! Махни го! Без величествена Божественост! Остави ни финия мек блясък!“

Лист се съгласява с Вагнер, обяснявайки, че това е било и неговото първоначално намерение, но е бил убеден от принцеса Каролине да завърши симфонията в бляскава слава. И така, заключителните тактове са пренаписани, но в отпечатаната партитура Лист оставя на диригента възможност да избере изпълнение на финала с пианисимо или с фортисимо.

Симфония „Данте“ е смело новаторско произведение, в което има множество оркестрови и хармонични открития: вятърни ефекти, напредничави хармонии, експерименти в ладовете и в хроматиката, камерни музикални интерлюдии („камерен симфонизъм“), използване на необичайни музикални форми.

Версията за две пиана (S. 648) е изработена от Лист и издадена през 1859 г.

Квартет **ФРОШ** отдават почит на Цемлински

Музикантите от Фрош представят програма, в която са включени: Струнен квартет №4 на Александър Цемлински и прочутия Клавирен квинтет в ми-бемол мажор, оп.44 на Роберт Шуман. С произведението на Цемлински квартетът отбелязва 150-годишнината от рождението на австрийския композитор.

Тази изискана селекция от камерни произведения ще бъде изпълнена на 22 март в камерна зала „България“. Концертът е със специалното участие на лауреата от 62-я Международен конкурс за пианисти „Феручо Бузони“ в Болцано, Италия - Емануил Иванов.

ФОРТИСИМО ФАМИЛИЯ ПРЕДСТАВЯ „ПРОЛЕТТА В МУЗИКАТА“

Детската образователна програма на Софийската филхармония отбелязва смяната на сезоните с концерт, посветен на пролетта. Най-новата приказка на Фортисимо Фамилия разказва за ключа СОЛ! Този ключ е свързан по специален начин с цигулката, а тя с Вивалди, а Вивалди с пролетта. Ще прозвучат произведения на композитори, вдъхновени от възшебството и уханието на най-

цветния сезон – символ на любовта и красотата.

На 21 март от 11 часа, в зала “България” ще бъдат изпълнени: „Пролет“ от Антонио Вивалди, „Пролет“ от Астор Пиацола, „Пролет“ из балета „Сезони“ от Александър Глазунов, Валс „Пролетни гласове“ от Йохан Щраус, Валс на цветята от Пьотр Илич Чайковски, Пасторална симфо-

ния от Лудвиг ван Бетовен, Пер Гинт от Едвард Григ и др.

На диригентския пулт ще застане maestro **Павел Златаров**, солист – **Лия Петрова** (цигулка), лауреат на престижния Международен конкурс „Карлс Нилсен“ в Дания (2016), а водещ на концерта ще бъде харизматичната и любима на детската публика **Богдана Трифонова**.

ЛИЯ ПЕТРОВА е родена в семейство на музиканти, започва обучението си по цигулка при Евелина Арабаджиева. Осемгодишна получава Моцартовия медал и званието “Най-млад артист на ЮНЕСКО”. През 2001 е приета във Висшето училище за музика и театър в Рошок при проф. Петру Мунтяну, а от 2010 учи при Огюстен Дюме в Брюксел. По-късно продължава в

музикалната академия „Ханс Айслер“ в Берлин при Антие Вайтхаас.

Носител е на награди от международните конкурси „Тибор Варга“ (Сион), „Луис Шпор“ (Ваймар), Германския национален музикален конкурс и др. Избрана е за „Млад музикант на годината 2007“ на програма „Алегро виваче“ на БНР. През 2016 печели първа награда на Международния конкурс за цигулари „Карл Нилсен“ в Одензе, Дания.

Била е солист на филхармониите на Брюксел, Люксембург, Осака и Монте Карло, Камерния оркестър на Лозана и Националния оркестър на Монпелие. Като камерен музикант свири с изявени изпълнители като Готие

Капюсон, Йужа Ванг, Катя Буниатишвили, Гари Хофман, Джан Ванг, Луи Лорти, Никола Ангелих и др. Сред ярките ѝ изяви е участието ѝ в проекта „Марта Аргерич и приятели“ в Атина и Франция през 2016, където свири заедно с Марта Аргерич, Рено Капюсон, Юрий Башмет и Миша Майски.

Първият ѝ самостоятелен компакт-диск за „Орхид Класик“ с филхармоничния оркестър на Одензе включва концертите за цигулка и оркестър от Карл Нилсен и първия концерт на Сергей Прокофиев.

Лия Петрова свири на оригинална цигулка „Джовани Батиста Гуаданини“, предоставена ѝ от музикалната фондация „Бубу“.

Билети на касата на зала “България”, както и в сайта на Ивентим.

ЯВЛЕНИЕТО МАРТА АРГЕРИЧ

**Аржентинската легенда на пианото и маестро Найден Тодоров –
за първи път на една сцена**

Знаменитата Марта Аргерич, удостоена с Императорската награда за изкуство на Япония, която се присъжда на „творци, с изключително влияние върху своя вид изкуство и духовното обогатяване на цялата световна общност“, най-накрая пристига за своя първи гастрол в София.

Двукратната носителка на GRAMMY е признат интерпретатор на европейската класика, особено на композиторите от епохата на Романтизма – Фредерик Шопен, Роберт Шуман, Пьотр Илич Чайковски. Репертоарът ѝ включва още произведения на Йохан Себастиан Бах, Доменико Скарлати, Лудвиг ван Бетовен, Клод Дебюси, Морис Равел, Игор Стравински, Сергей Прокофиев, Бела Барток и др.

Родена е в Буенос Айрес (Аржентина) на 5 юни 1941 г. Има руско-еврейски корени – по линия на майка си и каталунски – по бащина. Музикалната ѝ дарба е забелязана от родителите ѝ, още когато е на две години и половина. Наричана е „дете-чудо на пианото“. На осем години прави своя музикален дебют с Концерт за пиано №1 от Бетовен, Концерт за пиано № 20 на Моцарт и Френска сюита на Бах.

Изключителният ѝ талант я отвежда във Виена, където заминава по лична покана на Фридрих Гулда. Учи в Лондон, Виена, Швейцария, а обучение-

то си завършва при Артуро Бенедети Микеланджели и Стефан Ашкенази.

На 16-годишна възраст, в интервал само от две седмици, печели престижните конкурси – Международния конкурс за пианисти „Бүзони“ в Болцано (Италия) и Конкурса за музикални изпълнители в Женева (Швейцария). На 24 години триумфира и на Международния конкурс „Шопен“ във Варшава (Полша) с три награди: Първа награда, Награда на публиката и Награда за най-добро изпълнение на мазурките на Шопен. Следват първа дългосвиреща плоча, успехите зад океана, където свири в Линкълн център в Ню Йорк (САЩ).

Често свири с бразилския пианист Нелсън Фрейер, който е неин музикален партньор и добър приятел от 1957 г., както и с пианиста Александър Рабинович, виолончелиста Миша Майски и цигуларя Гидон Кремер. Сред дългогодишните ѝ партньорства са тези с Мтислав Ростропович, Клаудио Абадо, Стивън Бишъп Ковачевич и др.

Своенравният ѝ бунтарски дух се проявява и при участието ѝ в журита на множество конкурси. През 1980 г. се оттегля от журито на конкурса „Шопен“, след като хърватският пианист Иво Погорелич е елиминиран на втория кръг.

Марта Аргерич е определяна от музикалната критика за най-добрата пианистка от своето поколение, съчетаваща изключителна чувствителност и виртуозна техника.

Дългогодишното ѝ партньорство със звукозаписната компания „Дойче Грамофон“ датира още от 1967 г.

През 2002 г. създава Международния фестивал за млади изпълнители в Лугано (Швейцария), с акцент на клавирната музика.

На 27-ми март, Марта Аргерич ще бъде солист на Софийска филхармония под диригентството на маестро Найден Тодоров, в компанията на още двама виртуозни пианисти – Акане Сакай (Япония) и Евгени Божанов – музикант с впечатляваща международна кариера, лауреат на десетки клавирни конкурси.

АргеричиСакайщесвириятзаедноКонцерта „Карнавалът на животните“ – фантазия за две пиана и оркестър на Камий Сен-Санс, а с Евгени Божанов ще бъдат солисти на Концерта за две пиана и оркестър в ре минор на Франсис Пуленк. В програмата е включен още и Концерт за две пиана и оркестър в ми бемол от Волфганг Амадеус Моцарт, който ще бъде изпълнен от Акане Сакай и Евгени Божанов.

ЛЮДМИЛ АНГЕЛОВ и КРИСТИАН АЛЕКСАНДРОВ

В програмата на вечерта на 28 март в зала „България“ са включени до мажорният концерт за пиано и оркестър № 21 от В. А. Моцарт и Симфония № 9 от Д. Шостакович.

Людмил Ангелов ще бъде солист на Софийската филхармония с Клавирния концерт № 21 в до мажор от В. А. Моцарт под палката на маестро Кристиан Александров, чиято кариера в България започва още от Музикалното училище в София, като барабанист на „Акага“.

До мажорният Клавирен концерт № 21 е завършен на 9 март 1785 г., четири седмици след предишния концерт KV 466. Но е свършено различен от ре минорния си предшественик, по своята светла виталност и енергия по-скоро се доближава до бъдещата си до мажорна Симфония № 41 „Юпитер“. Получил огромна популярност, този концерт е записван многократно от най-изявените пианисти на XX век – Геза Анда, Владимир Ешкенази, Даниел Баренбойм, Алфред Брендел, Роберт Казадесю, Ани Фишер, Валтер Гизекинг, Дину Липати, Раду Лупу, Маурицио Полини, Артур Рубинщайн, Артур Шнабел и десетки други прочути имена.

Виртуозът **Людмил Ангелов** е сред най-лиричните и обичани интерпре-

татори на музиката от епохата на Романтизма. Сред многобройните му отличия е и наградата от престижния клавирен конкурс „Пиано Мастърс“ в Монте Карло, до участие в който се допускат само финалисти от други конкурси.

Маестро **Кристиан Александров** е музикален директор и главен диригент на симфоничния оркестър Kindred Spirits в Торонто (Канада), музикален директор на Международната музикална академия в Торонто, артистичен директор на Фестивала за съвременна музика в Маркам (Канада) и артистичен директор на Международния музикален конкурс в Торонто. Кристиан Александров е дирижирал Internationale Bach-Collegium и Gächinger Kantorei в Щутгарт (Германия), Симфоничния оркестър в Кайро (Египет), Симфоничния оркестър и хор на Хонг Конг, Симфоничния оркестър на Националното радио и телевизия в Молдова, Филхармоничния оркестър „Лютославски“ и Филхармоничния оркестър „Малавски“ в Полша, Оркестърът на Операта на Монреал (Канада), Сим-

фоничния оркестър на Кралската музикална консерватория в Торонто, Камерния оркестър на Оуквил, Симфоничния оркестър на Гуелф, Филхармоничния оркестър на Етобико, Симфоничния оркестър „Моцартеум“ в София (България).

Кристиан Александров е заставал на диригентския пулт на канадски и световни премиери на нови творби от Джон Уилямс, Гари Кулеша, Брайън Кърънт, Лариса Кузменко, Даниел Фридман, Кевин Лау, Джеймс Кембъл и др.

От 1996 г. маестро Александров преподава дирижиране и интерпретация в Международната музикална академия в Торонто, а от 2003 г. е консултант по музикално образование на Международната бакалавърска организация в Лондон (Англия). Между 2000 и 2005 г. преподава съвременни езици и интерпретация в Atelier lyrique на Монреалската Опера, а също така инструментална музика в Канадската консерватория за музика и изкуства и в Академията „Уелдън Парк“ в Лондон.

122 години от рождението на композитора ПАНЧО ВЛАДИГЕРОВ

Знаете ли, че?

- Патриархът на българската музика Панчо Владигеров е роден в Цюрих на 13 март 1899 г. Баща му Харалан Владигеров е юрист, доктор по право, получил образованието си в Лозана, Швейцария, а майка му Елиза Пастернак е лекар-гинеколог, завършила в Сорбоната, в Париж. Елиза е руска еврейка, от рода на големия руски поет и писател Борис Пастернак.

- Владигеров израства в Шумен заедно със своя брат близък - известният български цигулар Любен Владигеров (изявен представител на немската цигуларска школа, който след завръщането си в България от 1933 до 1947 г. е концертмайстор на оркестъра на Софийската опера и на Сатиричния театър. Неизменен първи интерпретатор на творбите за цигулка на Панчо Владигеров). Майка им често ги нарича - „един гений и един виртуоз“.

- Негови учители по музика в София са чехът Хенрих Везнер, както и българският композитор и педагог Добри Христов, който му дава първите уроци по теория на музиката и композиция.

- През 1912 г., едва 12-годишен, публикува първата си композиция „Песента на щипянката“ във в-к „Артист“. Същата година с държавна стипендия заедно с брат си Любен заминава на обучение в Берлин.

- В Берлинския университет на два пъти получава Менделсоновата премия – за своя Първи концерт за пиано през 1918 г. и за „Три импресии“ за оркестър през 1920 г.

- Панчо Владигеров пише своята емблематична Рапсодия „Вардар“ в Берлин през 1922 г.. По време на един бохемски обяд в ресторант „Пшор-брой“, близо до „Кайзер Вилхелм Гедехтнис Кирхе“ с „царя на акварела“ Константин Щъркелов и видния софийски адвокат и политик Григор Василев, Щъркелов запява песен, а Владигеров вади тефтерче и започва да си записва мелодията. Григоров се обръща към композитора и го пита дали може да композира едно българско произведение по тази тема, Панчо отговаря утвърдително. Така месец след тази среща се ражда „Българска рапсодия за цигулка и пиано“, която по предложение на Григор Василев е наречена „Вардар“. Както става ясно по-късно, изпятата в Берлин песен е на Добри Христов – „Едничък чуй се вик“, известна като „Ние сме българи“. Тази история е разка-

зана от самия Григор Василев във в-к „Зора“ от 21 април 1941 г. През 1928 г. Владигеров оркестрира рапсодията за голям симфоничен оркестър.

- Владигеров композира в Берлин някои от най-значимите си произведения. Работи в Дойчес театър, поканен от големия немски режисьор Макс Райнхарт, където пише театрална музика за неговите постановки.

- През 1926 г. знаменитият диригент Херберт фон Караян се дипломира в Моцартеума в Залцбург със специалност пиано, изпълнявайки Първия клавирен концерт на Панчо Владигеров. Вероятно за това, той е бил повлиян от своя преподавател Бернхард Баумгартнер, който през август 1924 г. на Залцбургския фестивал има концерт със съвременна музика, в който е включен Първи концерт за цигулка от Панчо Владигеров (в изпълнение на Любен Владигеров), а после представя и други творби на П. Владигеров.

- През 1929 г. световноизвестният учен Алберт Айнщайн организира в Берлин изложба на своя близък приятел - художника Борис Георгиев, чието име днес носи Градската художествена галерия във Варна. Сред изложените картини са портрети на Айнщайн, на Панчо и Любен Владигерови, на Джавахарлал Неру, на Учителя Петър Дънов, на Махатма Ганди и др.

- В изданията в Берлин „Лексикон на евреите в музиката“ (1941г.), Владигеров е вписан като музикант с полуеврейски произход.

Избрани цитати от велики композитори

Арнолд Шьонберг (1874-1951)

австрийски композитор

Не придавай важност на днешните си огорчения.

Утре ще имаш нови.

Ако е изкуство, то значи, че то не е за всички, ако е за всички, значи, това не е изкуство.

Николо Паганини (1782-1840)

италиански композитор, виртуозен цигулар и китарист

Нужно е силно да чувстваш, за да накараш и другите да чувстват.

Способните завиждат, талантливите вредят, гениалните отмъщават.

Талантливите не обичат, а гениите ненавиждат.

Сергей Рахманинов (1873-1943)

руски композитор, пианист и диригент

Аз съм руски композитор, и моята родина е наложила отпечатък върху характера и възгледите ми. Моята музика е плод на моя характер, и затова тя е руска музика.

Роберт Шуман (1810-1856)

немски композитор и пианист
представител на романтизъм
Без ентузиазъм в изкуството не се създава нищо съществено.

Около веригата от правила, винаги трябва да има пръстен на сребърна нишка на въображението.

Вофганг Амадеус Моцарт

(1756-1791)

австрийски композитор, пианист, органист и диригент

Нито високата степен на интелект, нито въображението, нито двете заедно създават гения. Любов, любов, любов, това е душата на гения.

Густав Малер (1860-1911)

австрийски композитор, диригент и оперен режисьор

Симфонията трябва да прилича на вселената. В нея трябва да има всичко.

Ако предполагате, че на аудиторията е доскучало, то продължете по-бавно, а не по-бързо.

Ако това, което композиторият възнамерява да каже, е в състояние да каже с думи, той не бива да се мъчи да се опитва да го каже в музика.

By HikingArtist.com

Едвард Григ (1843-1907)

норвежки композитор, пианист и диригент

Изкуството е загадка!

Думите понякога се нуждаят от музика, но музиката не се нуждае от нищо.

DO RE MI FA
SOL LA SI

release
Recharge your business

ОПЕРАТИВЕН ЛИЗИНГ ПО НОТИ ЗА ВАШИЯ АВТОМОБИЛ

София | ул. Резбарска 5 | +359 886 106 146 | office@release.bg

www.release.bg

ReleaseBG

КОНЦЕРТЕН КОМПЛЕКС – КОНЦЕРТИ ПРЕЗ МАРТ 2021 г.

3 сряда 11:00 – 18:00 ч. Камерна зала	КОНЦЕРТ с участието на студенти от НМА „Проф. П. Владигеров“ – София Продукция на Софийската филхармония	18 четвъртък 19:00 ч. Зала България	НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ОРКЕСТЪР С участието на: НФХ „СВЕТОСЛАВ ОБРЕТЕНОВ“ Йоханес Вилднер <i>диригент</i> Елена Башкирова <i>пиано</i> В програмата: Р. ШУМАН – Концерт за пиано и оркестър в ла минор, оп. 54 Ф. МЕНДЕЛСОН – Симфония № 2 в си бемол мажор, оп. 52 Продукция на Софийската филхармония
5 петък 19:00 ч. Камерна зала	„РОМАНСИ“ КОНЦЕРТ НА НФХ „СВЕТОСЛАВ ОБРЕТЕНОВ“ Славил Димитров <i>диригент</i> В програмата: Романтични произведения от славянски, западни композитори и цигански романси Продукция на Софийската филхармония	21 неделя 11:00 ч. Зала България	„ПРОЛЕТТА В МУЗИКАТА“ ФОРТИСИМО ФАМИЛИЯ“ И СОФИЙСКА ФИЛХАРМОНИЯ Павел Златаров <i>диригент</i> Лия Петрова <i>цигулка</i> Богдана Трифонова <i>водещ</i> В програмата: А. ВИВАЛДИ – Пролет А. ПИАЦОЛА – Пролетни АЛ. ГЛАЗУНОВ – Пролет из балета „Сезони“ П. И. ЧАЙКОВСКИ – Валс на цветята Л. ВАН БЕТОВЕН – Пасторална симфония Е. ГРИГ – Пер Гинт и др. Продукция на Софийската филхармония
7 неделя 19:00 ч. Зала България	НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ОРКЕСТЪР Фредерик Шаслен <i>диригент</i> Мария Радоева <i>мецосопран</i> Йорген ван Райен <i>тромбон</i> В програмата: В. А. МОЦАРТ- Симфония №38 „Пракжа“ Р. ЩРАУС – Четири последни песни за сопран и оркестър Ф. ШАСЛЕН – Тема и вариации за тромбон и оркестър върху симфония №3 от Г. МАЛЕР Продукция на Софийската филхармония	22 понеделник 19:00 ч. Камерна зала	СТРУНЕН КВАРТЕТ ФРОШ Със специалното участие на: Емануил Иванов <i>пиано</i> В програмата: А. ЦЕМЛИНСКИ – Струнен квартет № 4 Р. ШУМАН – Клавирен квинтет в ми-бемол мажор, оп. 44 Продукция на Софийската филхармония
8 понеделник 19:00 ч. Камерна зала	ПРОЛЕТЕН КОНЦЕРТ НА ФЛЕЙТОВ КВАРТЕТ ФЛАУТИСИМО Със специалното участие на: Весела Тричкова <i>арфа</i> В програмата: творби от В. А. МОЦАРТ, К. ФОН ДИТЕРСДОРФ, М. БАТОМИЙО, Х. БЕРЛИОЗ, Й. БОЦА, К. МАКМАЙКЪЛ, Р. БОЯДЖИЕВ-СИН и др. Продукция на Софийската филхармония	24 сряда 19:00 ч. Зала България	НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ОРКЕСТЪР Найден Тодоров <i>диригент</i> Марта Аргерич <i>пиано</i> Акане Сакай <i>пиано</i> Евгени Божанов <i>пиано</i> В програмата: К. СЕН-САНС – „Карнавалът на животните“ фантазия за две пиана и орк. Марта Аргерич/Акане Сакай В. А. МОЦАРТ – Концерт за две пиана и орк. К365 Акане Сакай/Евгени Божанов Ф. ПУЛЕНК – Концерт за две пиана и оркестър в ре минор - Марта Аргерич /Евгени Божанов Продукция на Софийската филхармония
10 сряда 19:00 ч. Зала България	НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ОРКЕСТЪР Александър Земцов <i>диригент</i> Миша Майски <i>виолончело</i> В програмата: С. РАХМАНИНОВ – Увертюра от оп. „Алеко“ С. РАХМАНИНОВ – Женски танц из оп. „Алеко“ С. РАХМАНИНОВ – Мъжки танц из оп. „Алеко“ П. И. ЧАЙКОВСКИ – Ноктърно за виолончело и оркестър, оп. 19 №4 М. БРУХ – Кол Нидрей, оп.47 К. СЕН-САНС – Концерт за виолончело и оркестър №1 в ла минор оп.33 Продукция на Софийската филхармония	11 четвъртък 19:00 ч. Зала България	НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ХОР „СВ. ОБРЕТЕНОВ“ КОНЦЕРТНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОПЕРАТА „ДИДОНА И ЕНЕЙ“ ОТ ХЕНРИ ПЪРСЕЛ Славил Димитров <i>диригент</i> Продукция на Софийската филхармония
11 четвъртък 19:00 ч. Зала България	ЕВГЕНИЙ КИСИН РЕЦИТАЛ В програмата: А. БЕРГ – Соната за пиано оп.1 Т. ХРЕННИКОВ – Пет пиеси за пиано оп. 2 Д. ГЕРШУИН – Три прелюдии за пиано Ф. ШОПЕН – Ноктърно в си мажор №1, оп. 62 Три емпромптъта Полонез №6 в ла бемол мажор, „Героичен“ Продукция на Софийската филхармония	25 четвъртък 19:00 ч. Зала България	НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ОРКЕСТЪР Кристиан Александров <i>диригент</i> Людмил Ангелов <i>пиано</i> В програмата: В. А. МОЦАРТ – Концерт за пиано и оркестър № 21 в до мажор Д. ШОСТАКОВИЧ – Симфония 9 в ми бемол мажор, оп.70 Продукция на Софийската филхармония
15 понеделник 19:00 ч. Камерна зала	„ДАНТЕ“ КОНЦЕРТ НА ВОКАЛЕН СЪСТАВ „ИМПРЕСИЯ“ С участието на: Янко Маринов <i>пиано</i> Станислав Станчев <i>пиано</i> В програмата: Ф. ЛИСТ – Симфония „Данте“ за две пиана Ф. ЛИСТ – Симфонична поема Прелюдии – за две пиана П. ВЛАДИГЕРОВ – Из сюита за две пиана Продукция на Софийската филхармония	28 неделя 19:00 ч. Зала България	КЛАСИК АРТ Със специалното участие на: Василий Илисовски <i>пиано</i> Явор Добрев <i>кларинет</i> Сара Чакърва <i>перкуси</i> София Митрова <i>пиано</i> – ученичка на Милка Митева в НМУ „Л. Пипков“ В програмата: Й. БРАМС – Първи клавирен квартет оп. 25 „Alla Zingarese“ Б. МАТИНУ – Квартет H139 за кларинет, валдхорна, виолончело и малко барабанче П. И. ЧАЙКОВСКИ – „Сладки мечти“ Продукция на Софийската филхармония
17 сряда 19:00 ч. Камерна зала	„ПОЕЗИЯ И МУЗИКА“ РОБЪРТ БЪРНС/БЕТОВЕН КОНЦЕРТ ПОСВЕТЕН НА ДЕНЯ НА „СВ. ПАТРИК“ Иво Йорданов <i>баритон</i> , Лена Пъргавелова <i>пиано</i> Със специалното участие на: Иван Пенчев <i>цигулка</i> В програмата: Л. ВАН БЕТОВЕН – Шотландски песни, оп. 108, Ирландски песни Стихове – РОБЪРТ БЪРНС Продукция на Софийската филхармония	29 понеделник 19:00 ч. Камерна зала	НАЦИОНАЛЕН ФИЛХАРМОНИЧЕН ОРКЕСТЪР Със специалното участие на: Василий Илисовски <i>пиано</i> Явор Добрев <i>кларинет</i> Сара Чакърва <i>перкуси</i> София Митрова <i>пиано</i> – ученичка на Милка Митева в НМУ „Л. Пипков“ В програмата: Й. БРАМС – Първи клавирен квартет оп. 25 „Alla Zingarese“ Б. МАТИНУ – Квартет H139 за кларинет, валдхорна, виолончело и малко барабанче П. И. ЧАЙКОВСКИ – „Сладки мечти“ Продукция на Софийската филхармония

Софийската филхармония си запазва
правото на промени в програмата.

Правила за публиката на Концертен комплекс „България“

1. Публиката се допуска в залите на Концертен комплекс „България“ само срещу билет, който се показва на разпоредителите. Публиката се задължава да заеме мястото, указано на билета. При наличие на билет с неуказано място, публиката се задължава да седне на мястото, посочено от разпоредителите.
2. Препоръчително е публиката да бъде в Концертния комплекс поне 15 мин. преди указания на билета час.
3. Публиката не се допуска в залата след започването на концерта. Тя може да заеме местата си в паузите между отделните произведения. Закъснелите зрители се допускат на втори балкон. Те могат да заемат местата си в залата по време на антракта.
4. Не е препоръчително присъствието на деца до 5 години на вечерните концерти за възрастни.
5. В залата не се допускат лица във видимо нетрезво и неадекватно състояние и лица с неугледен външен вид.
6. Софийската филхармония си запазва правото да отстранява от залата лица, които с поведението си пречат на изпълнителите и на публиката.
7. Препоръчва се облекло, съответстващо на престижа на институцията. Връхните дрехи, шапки, чадъри, обемни чанти задължително се оставят на гардероб. При забравени или изгубени вещи, както и при други проблеми, публиката се обръща към разпоредителите.
8. По време на концерт се пази тишина. Мобилните телефони се изключват или се поставят в тих режим, който не пречи на публиката и изпълнителите.
9. Абсолютно е забранено правенето на снимки, аудио и видео записи по време на концерта. Нарушителите ще бъдат помолени да напуснат залата, а записите и снимките ще бъдат изтрити.
10. Забранена е консумацията на храни и напитки в залата. Това може да става само през антракта във фойето на Концертен комплекс „България“.
11. Забранено е пушенето и използването на наркотични вещества в Концертен комплекс „България“.
12. При възникването на проблеми от всякакво естество публиката може да се обърне към ръководителя на разпоредителите или към Мениджър „Концертна дейност“ на Софийската филхармония.

